

30 stycznia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY



A41f 11/02

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12808.

Kl. 3 ~~a~~ II.

3c 11/02

Anton Amon
(Dorf-Fischamend, Austria).

Sprzączka do podwiązek.

Zgłoszono 24 września 1929 r.
Udzielono 9 grudnia 1930 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sprzączka bezpieczeństwa składająca się z ramki oraz guzika, umocowanego na podkładzie z gumy lub z innego materiału. Sprzączka ta zaopatrzona jest w urządzenie zamykające, składające się z płytki albo kabłąka umocowanego obracalnie i wykonanego w taki sposób, iż przy obrocie jego względem ramki przedni koniec tego urządzenia nakłada się na szczelinę przed guzikiem, dzięki czemu przesunięcie się guzika ku górze staje się niemożliwe, natomiast po podniesieniu płytki lub kabłąka szczelina zostaje odkryta, a guzik daje się przesunąć ku górze.

Na załączonym rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia sprzączkę z obracalną

(wahającą się) płytką, fig. 2 — sprzączkę ze sprężynującym kabłąkiem, a fig. 3 przedstawia sprzączkę z kabłąkiem zabezpieczonym w położeniu końcowym.

Na wszystkich trzech figurach liczbą 1 oznaczono ramę, w której znajduje się szczelina poprzeczna do przeciągania podwiązki, liczbą 3 — otwór, przez który przetyka się główkę 4 guzika, osadzoną zapomocą szyjki 6 na pasku 5 gumowym lub z innego materiału, po nałożeniu części przytrzymywanej pończochy na guzik 4. Otwór 3 przedłuża się w szczelinę 7, w którą wsuwa się główkę tak, iż tkanina pończochy zaciska się między szyjką 6 guzika a brzegami szczeliny 7. Żeby zapobiec niepożądanemu przesunięciu się guzika 4 aż do otworu 3, zgodnie z wynalaz-

lazkiem zastosowano zatrzym. Zatrzym ten według fig. 1 składa się z płytki 10 obracalnej na czopie 9, osadzonym w przedziurawionej płycie 8. Zagięty pod kątem prostym koniec 11 płytki 10 w położeniu oznaczonym pełnymi linjami opiera się o ramę 1 tak, iż języczkowaty koniec 12 płytki 10 przylega do ramy 1 przed guzikiem 4 i zapobiega przesunięciu guzika. Przy odchyleniu języczkowatego końca 12 do położenia zaznaczonego linią kreskowaną 12' zagięty pod kątem prostym koniec 11 płytki 10 naciska lekko ku dołowi elastyczną ramę 1, a płytka 10 wstrzymuje się w tem położeniu i główkę 4 można przesunąć ku otworowi 3.

Na fig. 2 przedstawiono służący jako zatrzym kabłąk druciany 13, którego końce umocowane są na ramce 1 i który w pobliżu tych miejsc posiada sprężynujące zwoje 15, dzięki którym środkowa część 16 kabłąka 13 przyciskana jest do ramy 1 i w tem położeniu zapobiega ślizganiu się główki 4 guzika w stronę otworu 3. Rama, przedstawiona na fig. 3, jest w jednym miejscu zwinięta w rurkę 17, a do otworu wetknięte są zagięte pod kątem prostym końce 18 kabłąka 19. Rurkowaty zwój 17 posiada odsady 20, których końce utrzymują kabłąk w jego każdorazowym położeniu otwartem lub zamkniętem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprzączka do podwiązek, składająca się z umocowanego na giętym pasku (5) guzika (4) oraz z odpowiedniej ramki (1) z otworem (3), przez który przetyka się guzik (4), a następnie zesuwa go w szczelinę (7) stanowiącą przedłużenie o-

tworu (3), skutkiem czego część tkaniny okrywająca główkę zaciska się między szyjką guzika a brzegami szczeliny, znamienna tem, że na ramie (1) umieszczona jest przechylnie płytka (10) lub kabłąk (13 lub 19) tak, iż przy przesunięciu się tej płytki lub kabłąka w stronę ramy, przedni koniec (12, 16) płytki lub kabłąka nakłada się na wierzch szczeliny przed guzikiem, dzięki czemu przesunięcie guzika staje się niemożliwe, natomiast po podniesieniu ku górze płytki lub kabłąka szczelina zostaje odkryta i guzik można przesunąć.

2. Sprzączka według zastrz. 1, znamienna tem, że górna część ramy (1) zagięta jest w rurowatą tuleję (17), w którą wchodzi odgięte, sprężynujące osadzone końce (18) kabłąka (19), zaś na stronach czołowych tulei wystają odsady (20) unieruchamiające kabłąk w jego położeniach końcowych.

3. Sprzączka według zastrz. 1, znamienna tem, że tylny koniec płytki (10) obracalnej na czopie (9) wykonany jest z zagiętego pod kątami paska (11), który przy sprzączce gotowej do użytku mocno przylega do ramki (1), a przy podnoszeniu płytki musi wpierw pokonać opór sprężysty przylegającej ramki.

4. Sprzączka według zastrz. 1, znamienna tem, że kabłąk (13) przytwierdzony obydwojema końcami (14) do ramki (1), jest przy końcach zwinięty w spiralne sprężyny (15), pod działaniem których kabłąk ten jest przyciskany do ramy.

Anton Amon.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

